

Streszczenie

Złamania dalszego końca kości promieniowej (ang. distal radius fracture) należą do jednych z najczęstszych urazów w traumatologii, stanowią około 17-20% wszystkich rozpoznawalnych złamań.

W fizjoterapii pacjentów po złamaniu dkkp wykorzystuje się szeroką gamę ćwiczeń usprawniających, a także fizykoterapię – szczególnie zmienne pole magnetyczne. Odpowiednio dobrana i wcześnie rozpoczęta fizjoterapia może zapobiec wielu wtórnym powikłaniom i przyspieszyć proces powrotu pacjenta do pełnej sprawności ręki. Celem pracy było określenie wpływu zmiennego pola magnetycznego na funkcję ręki u pacjentów po złamaniu dalszego końca kości promieniowej.

Badania objęły 52 pacjentów (45 kobiet i 7 mężczyzn) ze złamaniem dalszego końca kości promieniowej według klasyfikacji AO typ A i B.

Chorych przydzielono losowo do dwóch grup, które były jednorodne co do wieku, płci oraz złamanej kończyny.

Grupa I licząca 27 osób (22 kobiety i 5 mężczyzn) rozpoczęła usprawnianie w pierwszej dobie po złamaniu, polegało ono na wykonywaniu ruchów czynnych we wszystkich stawach nieobjętych opatrunkiem gipsowym trzykrotnie w ciągu dnia oraz dodatkowo u pacjentów w tej grupie zastosowano zabieg zmiennego pola magnetycznego.

Grupa II licząca 25 osób (23 kobiety i 2 mężczyzn) została poddana usprawnianiu jak w grupie I z wyłączeniem stosowania pola magnetycznego.

U wszystkich pacjentów w dniu założenia opatrunku gipsowego, po 3 tygodniach oraz w dniu jego zdjęcia dokonywano pomiarów odczuć bólowych, obwodów przedramienia i ramienia, zakresów ruchu stawów nieobjętych opatrunkiem gipsowym, siły chwytu globalnego ręki oraz oceny czucia powierzchownego. Dodatkowo analizowano wypełnione kwestionariusze DASH (Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand) oraz OFC (Ocena Funkcjonalna Chorych). Na podstawie uzyskanych wyników sformułowano następujące wnioski:

1. Zmienne pole magnetyczne zmniejsza dolegliwości bólowe u pacjentów po złamaniu dalszego końca kości promieniowej.
2. Zmienne pole magnetyczne nie wpływa na obrzęk kończyny u pacjentów po złamaniu dalszego końca kości promieniowej.
3. Zabiegi z wykorzystaniem zmiennego pola magnetycznego wpływają na zwiększenie zakresów ruchu w stawach nieobjętych opatrunkiem gipsowym oraz na zwiększenie siły chwytu globalnego ręki.

4. Zmienne pole magnetyczne niskiej częstotliwości o parametrach stosowanych w fizjoterapii wywiera istotny wpływ na czucie powierzchniowe.
5. Zastosowanie kwestionariuszy – Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (DASH) i Ocena Funkcjonalna Chorych (OFC) pozwoliło stwierdzić mniejszy stopień niepełnosprawności i większą możliwość wykonywania czynności dnia codziennego u pacjentów, którzy byli poddani ekspozycji polem magnetycznym.